

De anul nou, domnule La-ho-vari,
Politica română mânceți-o carii!

Dr. Amnariu.

Librăria lui W. Krafft în Sibiu

recomandă

Calendare pe anul 1893.

- Amicul poporului. Anul 33. Cu chip frumos colorat. Cuprinsul este cu cea mai mare îngrijire bine ales. —.40.
- Calendarul Calicului. Anul 8. Sau calendar humoristic și satiric cu multe ilustrațiuni. —.36
- Calendar (**Karendapts**). Anul 101. Calendar cu litere vechi (cyrillice), mai înainte editura lui Closius. —.22.
- Calendarul Săteanului. Anul 2. Acest nou calendar e cel mai ieftin dintre toate calendarele românești. —.16.
- Calendar pentru toți, cu multe portrete și gravuri, între altele: Dr. Lucaciu, Dr. Rațiu, Deputațiunea Românilor în Viena, etc. etc. —.90.
- Calendarul Bucureștian, ilustrat. —.80.
- Calendar american (Bloc). —.80.

Cărți mai nouă.

- Acastistul prés. Născăt. de D-șeu și alte Rugăciuni, leg. —.80, frum. leg. 1.—, cu tăietura aurită: leg. în catifea 4.30. În piele neagră 1.80, în piele fină 2.25.
- Adamescu Gh., Luptele pentru național. ale Românilor de preste munți. 1.25.
- Alexandri, Poesii, vol. III. broș. 2.—, leg. 3.—.
- Bolinteanu D., Poesii, 2 vol. broș. 6.—, leg. 7.50.
- Caragiale I. L., Note și Schițe. 1.—, — Teatru. 2.—.
- Năpasta, dramă în 2 acte. —.75.
- Trei novele: O facție de Paște; Om cu noroc; Pacat... —.50.
- Carmen Sylva, Pablo Domenich, istorie militară. —.25.
- Cionca, Grammatik der rom. Sprache für Schul- und Selbst-Unterricht. 1.25.
- Constantinescu Dr. B., Confesiunea ortodoxă. 1.—.
- Delavrancea, Paraziții 2.—, leg. 3.—.
- Trubadurul. 2.—, leg. 3.—.
- Dimitriadi M., Versuri. 1.50.
- Drăgălina P., Geografie pentru institutele pedag. și școlile secund. 1.—.
- Ebers G., Homo sum, roman tradus de Mugar. 1.—.
- Elian dela Gunea, Știința armelor. 1.50.
- Eminescu, Poesie, broș. 2.—, leg. 3.—.
- Encscu Elena, Cuvintele pentru spirit și inimă. —.50.
- Femea și boalele sexului ei. —.50.
- Florentiu M. C., Noțiuni de istoria română. —.35.
- Florantiu V., Limbagiul florilor. 1.25
- Gabrielescu I. I., Sfaturi cum să se conducă o școală din punctul de vedere al educațiunei. —.25.
- Gaster, Dr., Literatura popul. rom. 2.50.
- Gherea C. D. sau socialiștii și progresul, studiu critic. —.13.
- Grigorovitz C., Deutsche Uebersetzungen aus den Dichtungen des M. Eminescu. 1.50.
- Herter J. L., Burza și operațiunile ei. —.50.
- Ighel I., Melancolie, versuri. 1.—
- Kotzebue, Lascăr Viorescu, o icônă a Moldovei din 1851. 2.—, leg. 3.—.
- Din Moldova, Descrieri și schițe. 1.—, leg. 2.—.
- Livescu I. I., Flórea din Firenze, comediă-idilă originală în 2 acte și în versuri. —.50.
- Mandrescu S. C., Elemente ungueresci în limba română. 2.—
- Marian G., Carmen Sylva. —.50.
- Mărgăritariul Sufletului. Carte de rugăciuni și cânturi, broș. —.40, leg. —.50.
- Marunteanu Gr., Din comediile vieții. —.50.
- Michailescu St. C., Introducere în Psihologia. 1.75.
- Negrușiu N. F., Nu me uita! Colecțiune de versuri pentru ocașii funebre. —.25.
- Nestor și Popescu, Gramatica germană pentru gimnasiile etc. 1.—.
- Neișescu I., Pui de Lei. Poesii eroice și naționale. 2.—.
- Petri B., Scriptologia sau model de a învăța cetitul scriind, preț redus —.80.
- Pipos Dr., Istoria Pedagogiei. 2.—.
- Popu C., Veacul al XVII., Limba și Literatura rom. 1.50.
- Pop Reteganul, Starostele séu Datini dela nunțile Românilor ardeleni —.25.
- Chiuituri de care strigă feciorii în joc. —.40.
- Rădulescu-Niger, Scriitori, cititori și critici. —.50.
- Rădulescu-Niger și Țincu Nic., Dómnă Kiajna, dramă istor. în 5 acte. 1.—.
- Saineanu L., Istoria filologiei române. Studii critice. 2.50.
- Saruleanu N. C., Jidanismul Iașilor. —.50.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Anul 1892.

În sfârșit și anul 1892, asemenea ministru-președintelui Ungariei Szapáry, s'a dat cu cracii'n sus.

Fie-i țerina ușoră ca o peatră de móră, ear' întru memoria lui câinii se latre ca la pelea de lup!

Pentru noi Români din tóte piscurile și văile europene, anul 1892 se póte asemăna cu munca lui Tantalus, care înotând până'n grumazi în apă, nu-și póte stâmpêra setea.

Noi cești din Kișdedovia, ca se ne stâmpêrăm setea după dreptate, devreme ce aceasta la noi în țeară pu mai încape de liberalism, am plecat la Viena, și ne-am întors buzați cătră casă.

Se đice firește, că mergênd la Viena am deschis Europei ochii asupra nóstră. Dar' ce folos, că Europa întreagă se uită la noi cum facem limbariță de setea după dreptate?!

Dela frații din Bucovina se pare că cu Pace și pacea a plecat din țeară. Ovreii, Rutenii, Polonii, Germânii etc. le turbură apa în fântâna strămoșiască, de n'o pot bea cu tignă.

În România dulceața apei de Dâmbovița o gustă streinii. Bastinașii acestei țeri n'au după ce bea apa.

Frații noștri din Macedonia înotă în bragă grecească și strigă ca vindereii din pustietățile Zaharei după plõe, ca se-și stâmpere setea după biserică națională.

Singur frații din Basarabia se pare că 'și-au ajuns culmea fericirii: Ei înotă deja în valurile mării muscălești, de carē nici noi n'o se scăpăm afară de casul, — dacă kulturegyletiștilor le succede a maghiarisa întreagă Rusia.

Și asta nicidecum nu e cu neputință. Trebuie singur se se introducă instituțiunea kișdedovlecilor și în Rusia. Rușii precum se știe, mănâncă bucuros dovlecii.

Un unic câștig practic pentru noi Români trece în bilanțul activelor anului 1892, și acesta e, că la finea lui cu'n an mai mult ne-am apropiat de mintea românului cea din urmă!

Dee Dumneșeu ca'n anul 1893 se ajungem cu de-sevîrșire la mintea românului cea din urmă!

Calicul.

Gratulările Calicului de anul nou.

Fiind că toate în această lume își au isvorul lor în Dumneșeu, cu Dumneșeu îmi încep și eu gratulările de anul nou:

Se trăiască Dumneșeu Românilor!

Prelaților noștri le urez cel puțin:

Popularitatea lui Dr. Lucaciu dela
Dobrețin!

Ear' Blăjenilor, care n'au prelat le ȃic:

Se vē crească Micul mare!

Vicarilor nostri le poftesc:

Minte, pentru-ca ajungând ađi mâne
la rangul superiorilor lor, se nu'și
vîndă rang și dignitate pentru'n blid
de linte!

Protopopilor le doresc:

La lună cîte un proces divorțial
boeresc!

Preoților Dumneđu de le:

Atâtea rele, ca'n anul nou, de cîte
ori vor boteza, se capete cîte un
bou, și țeu, pentru o „vecinica lui
pomenire“ de țece ori se țeică „bo-
tează-se robul lui Dumneđu!“

Dascălilor, ca se nu me fac de ură:

Le poftesc mai multă unțură, dar'
nu ca se se ungă cu ea pe la gură
și se cugete că'i cultură!

Cantorilor și crâșnicilor:

Atâta parte din prinoase, cîte la
un crap de Olt oase!

Ministeriului din Budapesta se-i țeic așa:

N'ar strica, dacă te-ai da, batăr
în tótă Vinerea odată d'a raita!

Culturegyletiștilor le strig.

Țineve Dumneđu iubiți frați, ca
nici se nu mișcați!

Călugărilor nostri le urez:

Câte-o mănăstire, dór' își vin în fire!

Celibilor:

Visuri curate, de Dr. Aurel Mu-
reșian neconturbate!

La călugări și celibi d'opotrivă poftesc:

Dumneșeu și regimul, batăr de
milă, întindă și asupra vóstră căsă-
toria civilă!

Comitetului nostru național-politic îi ȃic:

Mai multă activitate, decât vorbe
late, mēi fērtate, că de greutate ne
încovoem din spate!

Doresc Tribuniștilor:

Mierea Albiniștilor și obrăznicia
muștelor, că din Institutul tipografic,
au făcut ca și țigănul din slănină
șorlic!

Poftesc lui Dr. Smigăscă:

Redacțiunea Telegrafului Roman,
fie și numai p'un an!

Renegaților le doresc:

Reromanisare, ear' dacă nu se pôte,
fie și numai spēndurare!

Lui Respop îi ȃic:

Crească popii Platoș barba, ca se
te mai veți odată cu ghiarale'n plin!

În sfârșit doresc tuturor Românilor:

La mare și la mic se-și aboneze
câte un

Calic.

Țiganul ca gratulant de anul nou.

Dumnețeu se'ți ție porcii stăpâne, și Dumnețeu drăguțul se me ție și pe mine voinic, ca se'ți fac din clisă șorlic!

*

Varza se'ți crească'n anul nou cât capul la un bou. De multă clisă râncețală se nu'ncapă varza'n oală. Se ai se dai dadii și mălai, ca mâncând varza din oală, la sóre se facă zală!

*

Varza se'ți crească'n anul nou pe tóte văile, și râncețala pe tóte rozórale!

*

Điua de ađi s'o mânci cu cârnați, lungi ca niște lați, și din răcile de Bobotează se nu capeți călbează. Vesel se fi tot anul ca paripul dadii cel breaz, când sare'n otava de preste prileaz!

*

Ani noi deți Dumnețeu o mie, dór' îmi dai ceva și mie, fie și numai o bucățică râncețală lungă cât o đi de vară!

*

Lung se'ți fie acest an, ca fómea la țigan, când n'are'n pungă ban!

*

Dumnețeu te trăiască'n acest an, ca la munte între lupi pe cârlan, și'n porci se ai noroc, ca din pelea lor se'ți fac ciure pe obroc!

*

Racii săracii ție'ți de anul nou lumina morții cu cracii, și pomana sârmana puradeii dadii se 'ți-o mănțe de-a valma!

*

Boii se-'ți fete de anul nou, și pentru o vacă se-'ți cumperi un boboul!

*

În anul nou se fi cu noroc, ca dada îmbrăcat în cojoc, când măciuca orbului își bătea de spatele lui joc!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Mare'i omëtul pe șes,
Dar' eu vin se gratulez
Pe la toți și pe la tôte
La uncheși și la nepôte.
Deci dați'mi loc ca se viu
Mai întâie în Sibiiu,
Și se gratulez frumos
La Telegraf romanos
Și se'i ȃic cu voce tare:
Măi fêrtate Telegare
Îți doresc ȃile senine
Pe tot anul care vine,

Se te poți ticnit certa
Cu cea din Blaj „Unirea!”

Dela domnul Telegar
Merg se ȃic cu accent rar,
O frumoșă gratulare
La „Transilvania” care
Atâta'i scôsă din fire
De nu face osebire
Între uniți și neuniți,
Ci pe toți îi ține sfinți
Cari port nume românesc

Și la fond contribuesc.
 Ei îi ȋdic, dragă madamă,
 Rogu-te pune tu sémă
 Cum purced alte organe
 Îmbrăcate'n negre haine
 De exemplu „Unirea“
 Și fă și tu ca dënşa,
 Omóră pe Eminescu,
 Scarmână pe Gazetescu,
 Că atunci aducevei
 La bărbați și la femei
 Un câștig mai colosal
 Decât a Troiei blând cal.
 Cât meritavei a fi
 Fóia Asociațiunii,
 Dacă nu — îmi pare rău,
 Dar' greșit e pasul têu,
 Că cu „procese verbale“
 Cu studii despre vre-o „vale“
 Tu nu promoveđi cultura
 Neamului, ci numai ura
 Cătră ce'i bun și frumos
 Deci fă-mi-te criticos
 Și critiséză ca Duică
 Și pe cocoș și pe puică
 Nici sdrențe se nu s'alégă
 Din literatura 'ntrégă!
 Altcum frumósă madamă
 Tu la podul de aramă
 Cred că'i trece fără vamă,
 Deci la mulți ani se trăești
 Și'n veci se nu'nbătrânești!

Dela „Transilvania“
 Me duc pân' la „Tribuna“
 Se'i aduc de anul nou
 Un mult prețios cadou,
 Nescari fórfeci de argint
 Cum nu mai sunt pe pământ,
 Cu ele póte tăia
 Articiii de unde-a vrea,
 Și și'i póte însuși

Ca și când dënşa 'i-ar scri.
 Cu fórfecile de-odată
 Gratulare minunată
 Îi rostesc și adecă
 Ȋdic: Cocónă Tribună
 Se trăești mulți ani cu bine,
 Ear' pe anul care vine
 Însémnați o 'nvětătura
 Ce 'ți-o rostesc cu a mea gură:
 Përu'i lung dar' mintea'i scurtă
 La femeia „pricepută“
 Zamă lungă fără sémă
 Drept e că rămâne zamă,
 Dar' ce zamă? Vorba multă
 Ori că'i cu știință multă,
 Ori că'i cu minciună multă,
 Deci rogu-te și ascultă:
 Fi mai scurtuță la vorbă
 Și fă mai dulcuță ciorbă!
 Mai dă pace lui Szabou
 Baremi la anul ést nou,
 Că precum am auđit
 S'a pus Szabo pe cetit,
 Cetește la Tribună
 La Calic, la Gazetă,
 De'i pâraie ósele
 Și'i clănțan măselele.
 Și nu'i modru, că sārăcul
 De mult lăsase năravul
 De-a ceti prin celi secrete
 De reviste și gazete,
 Dar' afacerea Lucaci
 L'a făcut în cetit vraci!
 Apoi cocónă Tribună
 Dac'a veni vara bună
 Mai croiește un voiaj
 Până la Beci, preste Blaj,
 După ce'ntăiu — negreșit
 Vei pune metropolit
 În Blaj, în locul lui Vancea
 Care apucat'a calea
 Drept la purgator de aci.

Din Sibiu me iau mereu
 Și me duc pân' la Brașeu
 Unde móșa „Gazeta“
 Tușește réu séraca,
 Te miri, póte s'o récit
 Că sáraca-o rágușit
 De nu se póte certa
 Cu cea din Blaj „Unirea.“
 Dómne și ce glas avea
 Séraca, pân' nu tușea,
 Nu'i modru făr' s'o récit
 Alegând metropolit,
 Și-amu tușește, tușește
 De tótă se prăpădește.
 Pân' la ea me duc acum
 Și de-oi întâlni-o'n drum
 Bine, ear' de nu mă bag în casă
 Și'i díc: dragă jupánésă!
 Eu venii se'ți gratulez
 Și mult bine se'ți oftez
 Chiar acum la anul nou!
 Dar' 'mi-a spus nenea Szabou
 Că tușești și ești bolnavă
 Și te dóre biata glavă.
 Dar' nu fi prea întristată
 Scumpă babă mult stimată,
 Că de când lumea există
 Ea'i și veselă și tristă
 Ađi în pace, sănătósă
 Máne ęu dureri, morbósă.
 Altcum Tribuna'ți horește:
 Baba dacă mbătrânește
 Pune paie și-o pârlește
 Că de minte nu'i nádejde,
 Și ison la „Tribuna“
 Mereu ține „Unirea“
 Ba după ce gustă vin
 Mai cântă amin, amin!
 Dar' eu cred că leac aflare'i
 Și din bólă ear' scăparei,
 Ařumăte în de séră
 Și mâni diminéță eară

Cu de liliac puiți
 Și cu pěr de iesuiti,
 Apoi pune se'ți cetescă
 Ori Szabo ori Gyorgye Pască
 Din Psaltire, din Minei,
 Adu și nescari femei
 Se'ți vrăjască, se'ți descânte
 Dór' de vii earăși la minte,
 Și lași celibii la naiba
 Cu ei se nu'ți mai faci tréba
 Că's mulți, mâncaiar logodna
 Și le-am cânta „Isaia“

Alilui-a!

Altcum mătușă Gazetă
 Pentru anul care întră
 Îți doresc abonanți noi
 Câți în Ungaria's boi,
 Ear' abonanții cei vechi
 Se te iee de urechi,
 Și se'ți strige: hai la noi
 Că ți-om da coróne nuoi!

Din Brașov fac un voiaj
 Pân' la Unirea din Blaj,
 Ca acum la anul nou *
 Se'i aduc ca drept cadou
 O micuță gratulare
 Cum place clarității sale.
 Deci îi díc: Clarissime
 Fi bună ađi-me,
 Mărită-te fi tu bună
 Și te dũ după Tribună,
 Améndoué fiți un duh
 Și v'nalțați în vėzduh
 Sus ca ciocărlile
 Și v'umflați gușile,
 Și sbierați de acolo
 Pân' v'auđi Apolo,
 Și va face pe plăcere
 Tot ce gustul vostru cere,
 Ca lumea, cu mic cu mare,
 Se v'ee ascultare

Cum veți cânta toți se jöce,
 Véra se pórté cojóce,
 Earna pälării de paie
 Ori că se ardă'n văpaie
 Cei ce n'ar da ascultare
 La glasul Mării tale!
 Altcum bine faci ce faci
 Dă cu Telegrafu'n draci,
 Că dór' el nu'i catolic,
 Nu'i e aréndaș Izig
 Ca la Blaj la vlădicie
 Bată'l posna pe vecie!
 Mult îmi plac, soră Unire,
 A tale cinstite șire
 Și scumpa ta glăsuire,
 Că tu ai un lexicon
 Și la el mai ai și ton,
 Cât mult de li folosi
 Temu-mă că'i răguși.
 Fie „Unire“ unită
 Pe anul ce acuma întră,
 Îți poftesc — nu abonanți
 Ci părtași la preferanț,
 Că voi abonanți aveți
 Câți Bulgarii crastaveți,
 Ba încă mai mulți cu trii
 Din punga . . . bisericii,
 Mai avereși înc'un dor,
 La stimatul redactor
 Al Unirei 'i-ași dori
 De a se că-să-to-ri
 C'o cocónă frumușea
 Tot acésta o mai dolesc
 La tot neamul celibesc
 Care'n Unire cetesc
 Și tot nu se mai unesc
 Cu ceea ce o dolesc
 Ce are graiu îngeresc
 Și sin mândru fecioresc.

Din Blaj dela Unirea
 În Cluj la Ungaria

Ar trebui se me duc
 Dacă un diavol năuc
 N'ar fi dus'o, știu eu unde?
 Că Gerguț nu mai răspunde
 Tace ca un puiu de urs
 Ori ca 'n cucuruz.
 M'oi duce dar' nur alein
 Până colo'n Grosswardein
 Ce Orade se numește,
 C'acolo o fóie este
 Numită Familia
 Ei me pun a'i gratula:
 Pentru anul viitor
 Dorescu'ți colaboratori
 Și-abonenți așa de mulți
 Câți is arborii pe munți,
 Că tu cu a tale „bombóne“
 Și cu strîmtele'ți „salóne“
 Faci fetele de vorbesc
 În graiu pur moldovenesc,
 Una num'ași mai dori
 De-ai putea desunguri
 Pe ceia ce gem amar
 În Ungaria și'n Sătmar,
 Și-acolo'n Marmația
 Sub limba lui Atila.
 Du-te tu „Familiă“
 La tot ce pórtă „iiă“
 Și'i șoptește, o drăgostește
 Până dorul 'i-a mai crește
 Cătră graiul strămoșesc,
 Cătră jocul românesc,
 Cătră doina strămoșescă,
 Cătră haina românescă!

Din Orade'n Bistrița
 Ducem'oi și-oi gratula
 La cocóna Minerva
 Căreia 'i-oi đice așa:
 Pe anul ce se ivește
 Minervo te veselește,
 Că șase mii de cocóne

Te-or provedea cu coróne
Numai de li lumina
Cum face Familia.

Sus Mărcuț p'al Troiei cal
La partidul național,
Și lui se'i dăci un cuvânt
Scos din glavă, nu din vânt:
Prea luminate partid
Eu, prin rostul lui David
De mult te-am beneventat
Și așa ți-am cuvântat:
Perirea, se ști copile,
E din tine Israile!
Faptele nu vorbele
Ispășesc păcatele!

La vlădici, metropoliți,
Cu uniți cu neuniți
Le doresc dela Pesta
Porunci ce le pot purta:
Mai se destitue popi,
Mai se pună protopopi,
Mai se facă kisededovuri,
Mai se'și dee alor voturi
Unde patria pretinde
Și „Oh Wie haist“ cel cumintel!

La canonici, asesori
Le doresc dulce surori
Cari nepóte se numesc
În limbagiul strămoșesc!

La preoții de pe sate
Le doresc nunte bogate,
Și pomene și festăanii
Împreunate cu dăanii,
Că de nu — pân' le-a veni
Congrua, pot chiar muri,
Ca și paripul dădii
De doruțul ierbii,
Atunci apoi ni-om bocl:

Fie iarba de mêtasă
Dacă paripu'mi crepase!

La dascălii mari și mici
Ai bucovnelor voinici
Ce se le dau drept cadou
Acuma de anul nou?
Le dau frunța răbdării
Se'și sature copii,
Și-apoi le mai dau și-un sfat
Când va fi ospet în sat,
Prelegeri se nu mai țină
Cel puțin o săptămână,
Până nunta s'a sfârși
C'atunci póte dăscăli.

Ear' domnilor advocați
Și altor domni luminați
Le doresc p'anul ce vine
Mult noroc, nu puțin bine,
Și le dau ca drept cadou
Acuma la anul nou:
Fórfeci ce's bune de tuns,
Clește ce's bune la muls
Pe cine n'ar cuteza
La dumniilor a întra.

Poporului dela sate
Doresc numai sănătate,
Sănătate și bucate
Se póta'mbucătări
Pe ori-cine s'ar ivi
Ai fura ori ai cerși,
C'asa dăcea dada Bem:
Ce-om avea noi tot se dăm,
De ni-or bate se răbdăm
Că alte puteri n'avem.

Pân' nu trece anul fiou
Mai sunt dator c'un cadou
Fratelui „Luminătorul“
Care din Bănat ia sborul,

Și tot merge ,luminând*
 Unii ȃic că ,intunecnd*,
 Dar' nu'mi pasă, nici cmprt
 Dacă el lumine prt
 Ori că prt'ntunecime
 C'ș'i data din vechime
 Unii lumina n'o văd,
 Alți'n intunerec șed
 Și jur că'ș în lumină,
 n lumină feerin!
 Deci fratelui din Bănat
 Cu o gratulare cad
 Și'i ȃic ,Lumintorule*
 Și-a mult știutorule,
 Lumine mulți ani, lumine
 Că 'ți-a da dada slănină,
 D lumine orbitre
 Celor ce caută și'n sóre
 Pete. Pune în lumină
 Pe ori-ce hiv jivină
 Prin Bănat s'ar art
 Cu propus de a strica
 Neintelegerile
 Cari es ca ciupercile,

Printre noi — pe ori-ce teren
 Par'că chiar gște suntem,
 Nu nepoții unui ȃeu
 Care purta parapleu!
 Se trăiești frate mulți ani
 Și s'aduni atta bani,
 Preș pentru abonaminte
 Cți are Hersch cel cuminte,
 Ce 'și-a pus carul în petrii
 A strămuta trtanii
 n o nu Palestină
 Unde musca cea bovină
 N'are voie a întră;
 Dar' tu cu ei ce-ai lucra?
 Uite, de'i avea bani mulți
 F tot punți preste cei munți
 Și espedz strigoii
 Și liliecii de aci.
 Hei! c'aci'n țară la noi
 S'au încuibat mulți strigoii,
 Mulți cameleoni, vampiri,
 Renegați cu du firi,
 Și alt soiul de animale
 Tndale naționale! Dina!

Cum de nu ghiciți?

Dr. Rațiu, și Dr. Lucaciu, Coroian,
 Comedie... fr' se coste nici un ban,
 Scriu, foile unguresci:
 Cum'au fost la... Bucuresci;
 Și-apoi să sdrobesc amar,
 De — creerii din cap le sar;
 Pentrucă — nu știu gci:
 Ce-au putut — ei — isprăvi?!
 •

Oh! srmatele de — ele,
 Și de sbrcita lor pele;
 Nu pot ele se ghicească?
 Cu mintea lor jidovească!
 Că — acest — triumvirat,
 Lumea'n cap o au luat:
 Btuți, judecați... de turcu,
 Acasă n'aveau de lucru!...

Stan Pășitul.

Nistor feciorul popii, nu din Voila, ci din Veseud, semena la trup și la cap cu tată-so. Era mare, dar' fără straiță, și prost ca o straiță gólă.

Tată-so, în credința, că ce se naște din pisică tot șoreci mănâncă, l'a dat la scólă, ca se facă popă din el.

Dacă s'ar face însă toți cei-ce se dau la scólă popi, atunci pe tóte gardurile ar trebui se crească prescuri.

În scólă, Nistor de mare ce era, se vedea din ceialți conscolari ai sei, ca și expresii, prin care ciobanii își pörtă merindea, din târlă, și ce nu învăța în două ȕile, n'avea lipsă se uite într'una.

Ca și cănele din iarnă, așa a ieșit și Nistor din scólele normale, de numai pelea lui știe cum !

Atestat despre absolvarea scólelor normale Nistor n'a căpëtat, din cauza, că tocma când a absolvat el se gătase hârtia.

Din motivul acesta, Nistor nu 'și-a mai putut continua neștiința sa la gimnasiu, unde fără atestat despre absolvarea scólelor normale nime nu se primește.

Așa popa din Veseud a dus pe Nistor la teologie știind din propria sa esperință, că teologia se poate învăța fără se ști altceva, pentru-că și după ce o înveți tot nu ști nimica. Popa din Veseud învățase la decă în vremea sa teologia în 6 luni, și a ieșit un popă, prelângă care Melchisedec cu tótă rînduiala lui se putea ascunde.

Pe timpul când popa din Veseud a dus pe Nistor la teologie, unicul meșter, care în Transilvania făcea popi gr. or. era Șaguna, sau marele Andreiu, cum îl numesc piticii gr. or. de aȕi.

Șaguna, după ce a esaminat pe Nistor, a ȕis popii din Veseud: Frate în Christos, aȕi nu mai merge ca odinióră, când sfinția ta te-ai făcut popă. Aȕi dela cei-ce se primesc la teologie se recere se producă un atestat despre ceea ce au învățat în scólă. Eu altcum și din ciobani am făcut popi. Feciorul teu e însë prea prost, trebuie se'l dai câțiva ani la târlă, și după aceea vom vedea !

Popa din Veseud, înțelegënd la câte oare a bătut Nistor, s'a întors cu acesta acasă, și 'i-a ȕis: Më Nistore, eu n'am târlă, la care se te dau. Acațati tu popia de

cuiu, veđi de te însoră, și făte tu plugariu, că plugariul, până când are ce ara, nu móre de fóme!

La sfatul tată-so, Nistor în scurt timp s'a amoresat în cea mai bogată, și cea mai frumoasă fată din sat.

Doi ani a umblat Nistor amoresat până'n glesne, dar' fata n'a știut nimica.

În sfârșit fata s'a măritat după altul, și Nistor a rămas cu amorul buzat.

Într'o ți popa din Veseud întreabă pe Nistor: Da ce'i cu tine mă, de nu te însori? — Vorba eră în sat, că tu umbli la fata cea frumoasă a bogătanului Petru Cădea, și acum aceea s'a măritat!

— De, ce-o se-'i fac? eu destul o am iubit în doi ani, și ea n'a ȓis nimica!

— Da tu spusuiai c'o iubești?

— Ba eu nu!

— Și pentru ce nu?

— De, atâta putea se știe și ea. Altcum drept se-'ți spun tată, mie 'mi frică se me însor!

— Da mie, cum nu 'mi-a fost frică când m'am însurat.

— Dumnitale 'ți-a fost ușor tată, că ai luat pe mama, dar' eu trebuie se iau o străină!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: An nou bun sote!

Pupăză: Ce folos de an nou bun, dacă Boboteaza va fi slabă, și după Bobotează se va mai introduce și căsătoria civilă!

Colac: Da en spune'mi tu, ce e căsătoria civilă?

Pupăză: Căsătoria civilă e floxera tainei a șeselea. Îți cumperi un ștempel de 50 cr. iei o fată, sau o văduvă, de mână, te duci cu ea la județul, esta'ți face un proces verbal, tu și fata, ori văduva, pui degetul, județul pune punct și năsip, și până ce dai scuipatului o palmă, te pomenești cu jugul căsătorii în ceafă!

Colac: De popă nu'i pomană?

Pupăză: Popa suflă'n păsat rece, și pomana'i gata!

Colac: Bine, nici ospet după datinile străbune, la care popa deschide masa, nu se face la căsătoria civilă?

Pupăză: Ba ospet se face, popa se pôte uita la cei-ce se óspetă pe fereastă, și pôte înghiți gol, că nime nu'l împedecă!

Colac: Da unde remânem noi atunci cu venitele nóstre stolare?

Pupăză: N'o se plătim darea pentru venite!

Colac: Ei, dar' din ce o se trăim?

Pupăză: Noi, după cum ne spune Gazeta Transilvaniei, în prețul autonomiei nóstre, o se căpătăm lefuri fixe din fondurile catolice. Voi însă aveți autonomie, puteți trăi din ea!

Colac: Vorbă se fie! — Cređi tu că autonomia o poți mânca ca brânza cu mămăligă? — Mie însă sóte ca creștin adevărat îmi e mai mult de credința strămoșască. Ce se alege după întroducerea căsătoriei civile din dogma tainei căsătorii? Vreau ungerii se ne confiscă și credința?

Pupăză: Și asta se pôte. În prima linie ungerii vreau însă prin căsătoria civilă se se facă ovrei. Ei, mare parte și-au mâncat tóte averile. Averile lor au trecut în mâna ovreilor. La averile aceste ei mai pot ajunge numai prin căsătoria lor cu ovreice, și prin a ovreilor cu fete maghiare. Și așa vestitul liberalism maghiar, în chestiunea căsătorii civile, nu se deosebește de liberalismul flămândului, care îmbucă de unde apucă!

Colac: Atunci ungerii se-și întroducă căsătoria civilă pentru ei, nu și pentru noi. Românul mai bine móre de fóme decât se ia ovreica, sau româna se ia ovreiu!

Pupăză: Aşa'! Dar' dacă căsătoria civilă se va face lege pentru toţi, atunci şi români prăpădiţi se vor afla, care la încheierea căsătorii n'or mai întreba de popă!

Colac: Atunci pe atari români, după ce vor muri se'i îngrope ministrupreşedintele Vekerle, eu nu'mi sporc prohodul — adio!

Pupăză: Ba şi câinii îi pot mânca neîngropaţi — adio!

Cea mai nouă noutate.

A doua zi de crăciun, când nóptea se mesteca cu ziua, un ţigan a mâncat în dealul Dăii doi lupi.

Se vede, că dada a fost tare flămând!

Cocóna Gurădulce.

~~Cât, că voi ve mușcați, nu ve sărutați!~~

... E mult mai plăcut a săruta, decât a scrie despre sărutare....

Cu totul neplăcut e/se te uiți cum alții se sărută din amor, și ție se nu ți rămăe alta, decât se te lingi pe buze.

La sărutare de regulă se recer patru buze active de sex diferit, prin care două inimi aprinse încearcă a se stâmpera una pe alta, dar' tot mai tare se aprind.

Sărutarea e echul inimei reprodus prin repentina despărțire a buzelor încrucișate.

A săruta însemnează a astupa pupăză cu pupăză.

Sărutarea e o îmbrățișare ferbinte a buzelor la umbra nasului. Câț!

Sărutările, ca și iarba câmpului, sau ca și partidele politice în România, sunt de multe neamuri.

Sunt sărutări cu interesul în ceafă, sau sărutări de geșeft. Între aceste, sărutarea lui Iuda e tot atât de veche ca și testamentul cel nou.

Sărutări d'ale lui Iuda se sărută altcum și'n present, s'au sărutat în trecut, și se vor săruta și'n viitoriu până-când oamenii vor avea buze și pungă.

Din trecut amintesc sărutările publicate deja în Calicul, sărutarea popii unit cu cel neunit din Găinari la o nuntă țigănească din Noul românesc etc.

De present ar trebui se se privească ca sărutări de geșeft, când un Tribunist ar săruta pe un Albinist, Moldovan Gergely pe Dr. A. Mureșan, Vintilă Rosetti pe Catargiu, Mustață pe cocóna Pace, Dr. Olariu pe Bechniț, un călugăr din Sibiiu pe un celibe din Blaj, și ambii din convingerea reciprocă, că credința celuiialt e mai bună etc.

× Sunt sărutări de etichetă, sau sărutări de conversațiune. Aceste cresc de regulă prin salóne, se dau și se primesc fără simț, și de aceea s'ar putea numi sărutări mute.

Sărutările de etichetă sunt minciuni tipărite pe buze, și au tot acela gust, ca și când ai săruta o clocă'n... cioc. Câț!

Sărutări cu jalba'n proțap, sau sărutări cerșitóre, sunt o specialitate de sărutări proprie a nevestelor, cu care acestea se adresează cătră bărbați pentru a stórce dela ei haine nouë, licențe de a putea cerceta baluri, concerte, teatru etc.

Aceste sărutări se dau bărbaților cu atâta mai mare foc, cu cât dorința nevestelor de ași ajunge scopul le arde mai tare sub călcâe. Câț!

Atari cereri timbrate pe buzele bărbaților cu timbrul unui amor cu nod în ceafă, pentru pacea căsiei, de regulă se împlinesc cu aceea prevenire de sine înțeleasă, care e soră dulce cu jupânul Musai. Câț!

Dacă atari sărutări nu duc la rezultatul dorit, produc în cel mai bun cas histericale, de regulă însă resboiu civil între pat și masă, cu tunet și fulger. Câț!

Prietenii și prietenele, nevedându-se ore-care timp la olaltă, când se întâlnesc se îmbrățișază, și se sărută. Va se țică sunt și sărutări de prietenie. Acestea's esplosiunea duori inimi aprinse de scânteia simpatii împrumutate, sau comentariul istorii inimilor homogene. Câț!

Sărutările de stimă și venerațiune, cum se observă regulat în camerele României între prelați și deputați, sau sărutările dogmatice, sunt o frecare simbolică a buzelor, aci de dosul mâinei prelaților, aci de fruntea deputaților. Atari sărutări se dau și afară de parlament.

La preoții de rang inferior până la archimandrit se dau sărutările de stimă și venerațiune de regulă pe dosul mâinei drepte. Dela archiereu în sus până la Patriarch, care au darul a binecuvânta și cu stânga, pe dosul oricarei mâni. Câț!

Lipsite de ori-ce dogmă sunt sărutările dogmatice, când clericalișii își întind palma mâinei, dreaptă ori stângă cu ore-care avânt cătră buzele nepregătite la sărutare. Câț!

În casul acesta sărutările de stimă și venerațiune pörtă numirea profană de pälmi. Câț!

Sărutări salutătore, sau sărutări de bună țiuă, se numesc acelea, care se promet, dar' în faptă nu se dau. Românul, din fire real fiind, lung timp n'a cunoscut atari sărutări. Numai lins de cultura superpusă streină s'a dedat la sărutări date'n vânt fără tocirea buzelor de ore-care obiect.

Est feliu de sărutări se exprimă prin formula convențională: Sărut mâna!

Cu deosebire copii se dresează la noi la întrebuințarea estor feliu de sărutări față de cei mari, fără deosebire de sex. Câț!

Nu a rareori auți și moșnegi exprimându-se față de dame cu: „Sărut mâna,” și asta sigur pentru că nu mai sunt siguri, dacă damele sunt aplecate ale întinde gura spre sărutare. Câț!

Regina între sărutări — cum ar dice Alexandri — e sărutarea amorului. Și ce e sărutarea din amor se pôte simți, dar' limba omenească nu pôte exprima, pentru-că cei-ce se sărută din amor de regulă și astupă unul altuia gura, și limba lor se îneacă, cu desevîrșire în plăceri.

Cei-ce se sărută din amor își scriu unul altuia comentare la simțul inimei lor pe buze.

Pusă pe hârtie, sărutarea din amor se înfățișează așa: Patru buze pline de electricitatea amorului, când se ating, produc scânteii, de care două inimi se aprind și explodează cu mai mare vechemență decât doi munți de dinamită, dar' nu produc stricăciune, ci se desvöltă în rachete sublime de plăcere cerească.

Sărutările de amor, dintre tôte cele mai dulci fiind, e lucru natural, că la cunostința supremei dulceți ajung numai cei-ce, din amor sărută pe cocóna Gurădulce!

Mițuluc!

Leafa învățătorescă.

— Cu leafa de 120 fl. pe an, nu știu ȃeu eu care dascăl se va ȃngrășa!

— Nici nu-'i de lipsă ȃse se ȃngrășe, cĂ dascĂlul nu-'i porc!

Pelea de prisos.

— Când te vîd beat Nicolae, de necaz, îmi vine se'mi saiu din pele!

— Of ce bine ai face, că tu nu ești vrednică se porți pele pe tine!

Inaintea judecătorii.

Țeranul: Domnule județ, în luna trecută, călătorind eu către Brașov, la Hașfalău trenul a stat mai multe minute. Eu d'odată aud strigând: Tódere, Tódere! Eu scot capul pe fereastra vagonului, și atunci esta'mi rade o palmă preste fălci.

Județul: Da pe tine Tóder te chiamă?

Țeranul: Ba nul!

Județul: Atunci n'ai drept se pârești, că palma, ce 'ți-a dat ăsta, nu te privește pe tine!

Scrob C., Poesii compl., în leg. de lucs 3.—
 Simu George, Nopti de iarnă, nov. 1.—
 Sonea Iosif, Cavinte de aur sau învătă-
 tură înțelepte, date de un părinte
 sub cerul. 1.—
 Stoeșescu Th. M., Poesii. 2.—, leg. 3.—
 Stănescu D., Basme culese din gura
 poporului. 2.—, leg. 3.—
 Strajan M., Inceputul renascerii națiunii
 prin scoli. —.25.
 Theor D., Flori de Liliac. —.50.
 — Fata Lunei și Biserica infinitului,
 roman istoric, 1.75.

Tincu J., C aedii și monolôge. —.75.
 Țincu N., Monologuri în versuri, seria
 I și II, —care —.50.
 Turghenev I., Clara Milici, novelă, tra-
 dusă din limba rusă de Elena Ho-
 dos. —.40
 Veronica Vicle, Poesii. 1.50, leg. 2.50.
 Versuri de Dor, adunate din poezii
 rom. —.25.
 Vlahuța Al., Poesii. 1.50.
 Vrei să te iubescă bărbatul. —.50.
 Xenopol N., Brați și Putregaiu, moravuri
 provinciale. —.80.

Cărți ilustrate.

Albumul armatelor europene, 120 gru-
 puri militare în aquarele fine și 52
 figuri negre, reprezentând toate armele
 ale continentului, cu un text explicativ,
 prelucrat după mai mulți, de S. I.
 Grossmann, un volum în 8° mare, le-
 gătura de lux 6.—
 Atlas zoologic, 263 figuri colorate, cu
 textul explicativ de Dr. Alexandru
 Șabner-Tuduri, un volum în 8° mare,
 legat frumos 5.—
 Biblioteca copiilor:
 Abcdar de animale — Abcdarul pă-
 pușei. — Cenusereasa. poveste. —
 Domnul Mistrilei, poveste. — Lupul,
 capra și ieșii. poveste. — Moțanul în-
 călțat, poveste. — Piticul galben, pov.
 — Prichindelul, poveste — Tichiuța
 roșie, pov. — Zinele sau cele două su-
 suri, poveste. — Fie-care vol. este în
 format de album, în culori cromolitogr.
 și conține 16 ilustrațiuni, 1 vol. —.40.
 Cerbul de aur, și alte basme pentru copii,
 cu 13 ilustr. origin. 1.50, leg. 2.50.

Ciorap-de-piele, povești americ., ilustr. cu
 7 aquarele și 11 grav. 1.50, leg. 2.50.
 Topo, cum au petrecut trei copii români
 în Italia. — Curcanul. — Mufiu. —
 Trei istorii imitate din englezește, cu
 30 gravuri. 1.50, leg. 2.50.
 Cincișeci de istorioare morale. Cu 6 chi-
 puri color., leg. —.60.
 Cine mănecă nu întunecă. —.25.
 Cinstește pe tata și pe mama. —.25.
 Cum te înveți la tinerete, așa rămâni la
 bătrânețe. —.25.
 Invățăm să citim. Nou Abcdar, cu 21 fi-
 guri în culori. —.75.
 Loango. Povestire de Fr. Hoffmann, pre-
 lucrată de T. V. Stefanelli, leg. —.45.
 Petru și Florica. O istorioară frumoasă de pe-
 trecere și înv. pentru copii. —.63.
 Bucuria și veselia copiilor, cu 6 chipuri
 color., —.63.
 Glume și istorii, cu 6 chip. color., —.63.
 Prichindel, basm cu 6 gravuri col. —.75.
 Croitorașul Viteaz, basm cu 6 gravuri
 colorate. —.75.

Piese musicale.

Aslan E. C., Serenada pentru voce și
 piano. —.75.
 Ași vrea, arie națională. —.50.
 Bartsch A., Și dacă ramuri bat în geam,
 Romante p. voce și piano. —.50.
 Cavadia G., Dor de Resbunare, Romante,
 cuvinte de C. Scrob. —.75.
 — Unde ești? Rom. p. voce și piano. —.50.
 Cuntănu D., Cântările bisericesci după
 melodiiile celor opt glasuri ale sf.
 bisericii ortod. leg. 4.—
 Dinicu A. G., Ciocărlia. Sârba bule-
 vardului. —.50.
 — Mândro ochișori tîi, arie popul. —.50.
 — Sîrba Hahamilor —.50.
 Din-Dacia N. S., Hora Daciei, dedicată
 Armatei rom. —.75.
 Ferlandis F., Cânt. din Jianul, 8 caiet. 4.—
 Filip I., De ce nu'mi vii? Romante p.
 voce și piano. —.50.
 Florescu D. C., Steluța, arie rom. —.75.

Flondor cav. de, Serenadă p. voce și
 piano. —.50.
 — Rândunica, p. voce și piano. —.50.
 Franchetti F., Plângi ascunsă. —.50.
 — Sunt părăsită, Romante p. voce și
 piano. —.50.
 — Tradarea. Poesia de N. Bațianu. —.75.
 Hess I. Ch., Carnaval de Venise 1.—
 — Ou vas-tu, petit oiseau? —.75.
 Ionescu N., Cucul, Romante în stil po-
 pular. —.75.
 Ivanovici I., Maus-Polca p. piano. —.50.
 — Inima mea pentru a ta, vals. 1.—
 Margaritescu M., Așa'i place babei mele.
 Hora aniuța. —.50.
 Stii tu? Romantă p. voce și piano. —.50.
 Țiganca, pentru voce și piano. —.75.
 Ventura G., Doi ochi. Romante p. voce
 și piano —.75.
 Vlad Sofia, Doina Primăvara pentru voce
 și piano. —.60.

Comande primesc

Librăria lui W. Krafft în Sibiu.

Mai multor amici: Eu am dat pe Dr. Stefan Pop, avocat în Arad, pe mâna judeului criminal. Acum judele criminal are cuvântul, eu nu pot vorbi. Dacă voiți mai mult, întrebați pe Dr. Stefan Pop despre dragostea, cu care Sasii din Sibiiu l'au primit în cafeneaua Lazar!

Abonați Calicul nu ve căniți.

Prețul anual e:

1. Pentru boeri 3 fl. sau 7 franci.
2. Pentru săraci 2 fl.
3. Pentru studenți, militari subalterni, meseriași cârpaci, cantori, crâsnici, clopotari, și alte ființe lipsite 1 fl. 50 cr.

Rîs cu ori-ce preț se garantează și morților din grópă, care cetesc Calicul.

După știrile, ce avem, abonenții Calicului, după ce mor, ducese ei în Raiu, Iad, ori Purgatoriu, mai mult le pare rău după Calicul decât după tot ce au avut în această lume.

Din anul trecut mai avem 15 exemplare complete, pe care le vindem à 1 fl. 50 cr.

A se adresa la Sibiiu

Administrațiunea Calicului.